

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 80/155/ЕИО

от 21 януари 1980 г.

за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби
относно достъпа до акушерските дейности и упражняването на тези дейности

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 49, 57 и 66,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че съгласно членове 57 от Договора, следва да се съгласуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се за акушерските дейности и тяхното упражняване; като има предвид, че е целесъобразно с оглед на общественото здравеопазване, да се стигне в рамките на Общността до общо определение за полето на действие на тези специалисти и за тяхното обучение; като има предвид, че за тази цел, не е желателно да се наложи уеднаквена учебна програма за всички държави-членки; като има предвид, че напротив, целесъобразно е да се предостави на последните максимална свобода да организират тяхното образование; като има предвид, че в резултат на това, най-доброто решение е да се установят само минимални норми;

като има предвид, че предвиденото в настоящата директива съгласуване не изключва съгласуване на по-късен етап;

като има предвид че, по отношение на квалификацията, повечето от държавите-членки в момента не правят разграничение между акушерките, като наети работници и тези на самостоятелна практика; като има предвид, че поради този факт, се оказва необходимо настоящата директива да обхване и акушерките, работещи като наети лица,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Членове 1

1. Държавите-членки изискват за достъп до акушерските дейности и тяхното упражняване съгласно посочените в членове 1 от Директива 80/154/ЕИО професионални квалификации⁴ притежаването на диплома, свидетелство или друго удостоверение за професионална

¹ ОВ С 18, 12.2.1970 г., стр. 1.

² ОВ С 101, 4.8.1970 г., стр. 26.

³ ОВ С 146, 11.12.1970 г., стр. 17.

⁴ Вж. стр. 1 от настоящия "Официален вестник".

квалификация “акушерка”, посочено в членове 3 от същата директива и даващо гаранция, че заинтересованото лице е придобило по време на целия период на обучение:

а) необходими знания в областта на науките, които са в основата на акушерската дейност и по специално на акушерството и гинекологията;

б) необходими знания в областта на деонтологията и на законодателството, отнасящо се за акушерската професия;

в) задълбочени познания за биологичните функции, анатомията и физиологията, в областта на акушерството и новородените, както и познания за съществуващите зависимости между здравословното състояние и материалната и социална жизнена среда на човека и неговото поведение;

г) необходим клиничен опит, придобит под контрола на квалифициран акушерски персонал и в акредитирани заведения;

д) необходимото разбиране за обучението на здравния персонал и за опита от сътрудничеството с персонала.

2. Обучението, посочено в параграф 1, включва:

- или специално обучение по акушерство – редовна форма, с продължителност най-малко три години теоретична и практическа подготовка; достъпът до това обучение се разрешава след завършване най-малко на първите 10 години от общообразователното обучение,

- или специално обучение по акушерство – редовна форма, с продължителност най-малко осемнадесет месеца, за което се изисква притежаването на диплома, свидетелство или друго удостоверение за професионална квалификация “медицинска сестра с общ профил”, визирано в членове 3 от Директива 77/452/ЕИО¹

3. Специалното обучение по акушерство, посочено в параграф 2, първо тире, следва да обхваща поне предметите от учебната програма, включени в приложението.

Обучението, посочено в параграф 2, второ тире, трябва да обхваща като задължителен минимум предметите от учебната програма, включени в приложението, които не са изучавани в рамките на съответното обучение за медицински сестри.

4. Държавите- членки се грижат институцията, натоварена с обучението на акушерките, да отговаря за координиране на теоретичната и практическата подготовка за цялата програма на обучение.

Съотношението между теоретичното и техническо обучение, посочено в част А на приложението, клиничното обучение на акушерките, посочено в част В на същото приложение, следва да бъде съгласувано и определено така, че изброените в параграф 1 знания и умения да могат да бъдат правилно усвоени.

¹ ОВ L 176, 15.7.1977 г., стр. 1.

Клиничното обучение на акушерките трябва да се извършва под формата на стажове, провеждани в отделенията на лечебните заведения или други акредитирани от компетентните власти и органи лечебни заведения. По време на това обучение, стажант-акушерките участват в дейностите на съответните заведения, доколкото тези дейности спомагат за тяхното обучение. Те се запознават със задълженията на акушерската професия.

Членове 2

След периодично разглеждане на резултатите от различните форми на обучение, предвидени в членове 1, параграф 2, Комисията докладва за първи път на Съвета шест години след уведомяването за настоящата директива. Това разглеждане се осъществява със съдействието на Консултативния комитет за обучение на акушерки.

Въз основа на резултатите от разглеждането, Комисията представя предложения за изменения, с оглед сближаване минималните критерии, предвидени във въпросните начини на обучение, с цел да се доближат до изискванията, посочени в членове 2, параграф 1, първо тире, предложение първо и второ тире от Директива 80/154/ЕИО. Съветът се произнася незабавно по тези предложения.

Членове 3

Независимо от разпоредбите на членове 1, държавите- членки могат да разрешат задочна форма на обучение, при приети от компетентните национални власти условия.

Общата продължителност на задочната форма на обучение не може да е по-кратка от тази на редовната форма на обучение. Равнището на подготовка не може да се поставя под въпрос поради задочната форма на обучение.

Членове 4

Държавите- членки гарантират, че акушерките са придобили най-малкото правоспособност за изброените по-долу дейности и за тяхното упражняване:

1. осигуряване на подходяща информация и съвети по въпросите на семейното планиране;
2. установяване на бременност, а след това проследяване на нормалната бременност, извършване на необходимите прегледи за проследяване протичането на нормалната бременност;
3. назначаване или препоръчване на необходимите прегледи за възможно най-ранната диагностика на всяка рискова бременност;
4. изготвяне на програма за подготовка на бъдещите родители за тяхната роля, осигуряване на цялостна подготовка за раждането и съвети по въпросите на хигиената и храненето;
5. подпомагане на родилката по време на раждането и наблюдение на плода *in utero* чрез съответните клинични и технически средства;

6. извършване на нормално израждане, когато се касае за главично предлежание, включително и на епизиотомия при необходимост, а при спешен случай провеждане на раждане със седалищно предлежание;
7. откриване при майката или детето на признаци за аномалии, които изискват лекарска намеса и оказване помощ на лекаря в случай на интервенция; предприемане на налагащи се спешни мерки в отсъствие на лекаря, по-специално мануално изваждане на плацентата, последвана евентуално от мануален маточен преглед;
8. преглед на новороденото и полагане на грижи за него; предприемане на всякакви инициативи, които се налагат в случай на необходимост и извършване, при нужда, на незабавна реанимация;
9. полагане на грижи за родилката, наблюдение на майката по време на следродилния период и даване на всякакви полезни съвети за отглеждане на новороденото при най-добри условия;
10. провеждане на назначено от лекар лечение;
11. изготвяне на необходимите писмени доклади.

Членове 5

Настоящата директива се прилага и за гражданите на държавите-членове, които, съгласно Регламент на Съвета (ЕИО) № 1612/68, от 15 октомври 1968 г., отнасящ се за свободното движение на работници на територията на Общността¹, упражняват или ще упражняват като наемни работници някоя от дейностите, посочени в членове 1 от Директива 80/154/ЕИО.

Членове 6

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива в срок от три години от датата на уведомяването и незабавно информират за това Комисията.
2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които приемат в обсега на материята, уредена с настоящата директива.

Членове 7

В случай, че при прилагане на настоящата директива, за някоя държава-членка възникнат значителни затруднения в някои области, Комисията разглежда тези затруднения съвместно с тази държава и взема становището на Комитета на висшите служители в областта на здравеопазването, създаден с Решение 75/365/ЕИО², последно изменено и допълнено с Решение 80/157/ЕИО³,

При необходимост, Комисията внася в Съвета подходящи предложения.

Членове 8

¹ОВL 257, 19.10.1968 г., стр. 2.

²ОВ № L 167, 30.6.1975 г., стр. 19.

³Вж. стр. 15 на настоящия "Официален вестник".

В срок от шест години от уведомяването за настоящата директива, по предложение на Комисията, Съветът решава, като взима становището на консултативния комитет, дали предвиденото в точка 3 на част В от приложението изключение трябва да се премахне, или да се ограничи неговият обхват.

Член 9

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 21 януари 1980 година.

За Съвета:

Председател

G. MARCORA

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРОГРАМА ЗА ОБУЧЕНИЕ НА АКУШЕРКИ

Програмата за обучение за придобиване на дипломи, свидетелства и други удостоверения за професионална квалификация “акушерка”, включва следните две части:

A. ТЕОРЕТИЧНО И ТЕХНИЧЕСКО ОБУЧЕНИЕ

а) Основни предмети

1. Основи на анатомията и физиологията
2. Основи на патологията
3. Основи на бактериологията, вирусологията и паразитологията
4. Основи на биофизиката, биохимията и радиологията
5. Педиатрия, по-специално при новородените деца
6. Хигиена, здравно възпитание, превенция на болестите, ранна диагностика
7. Хранене и диететика, по-специално храненето при жената, новороденото и кърмачето
8. Основи на социологията и проблеми на социалната медицина
9. Основи на фармакологията
10. Психология
11. Педагогика
12. Здравно и социално законодателство и здравна организация
13. Деонтология и професионално законодателство
14. Сексуално възпитание и семейно планиране
15. Юридическа защита на майката и детето

б) Специални предмети, свързани с акушерската професия

1. Анатомия и физиология
2. Ембриология и развитие на плода
3. Бременност, раждане и следродилен период
4. Акушеро-гинекологична патология

5. Подготовка за раждането и майчинството, включително и психологичните аспекти
6. Подготовка за раждането (включително познаване и използване на акушерско оборудване)
7. Обезболяване, анестезиология и реанимация
8. Физиология и патология на новороденото
9. Грижи и наблюдение на новороденото
10. Психологични и социални фактори

В. ПРАКТИЧЕСКО ОБУЧЕНИЕ И КЛИНИЧНО ОБУЧЕНИЕ

Това обучение се извършва под съответен контрол:

1. Женски консултации, включващи най-малко сто пренатални прегледа
2. Наблюдение и грижи за най-малко четиридесет родилки
3. Провеждане от обучаващия се на най-малко четиридесет раждания; когато тази бройка не може да бъде достигната, поради липса на родилки, тя може да се сведе до минимум тридесет, при условие, че обучаващият се присъства и на двадесет други раждания
4. Активно участие в едно или две седалищни раждания
5. Извършване на епизиотомия и последващо зашиване
6. Наблюдение и грижи за четиридесет бременни жени, раждали и родилки, които са изложени на риск
7. Преглед на най-малко сто родилки и новородени при нормални условия
8. Наблюдение и грижи за родилки и новородени деца, включително родени преди или след термина деца, както и за новородени с тегло под нормалното и новородени с увреждания.
9. Грижи за патологичните случаи в областта на акушерството и гинекологията, болестите при новородените деца и кърмачетата
10. Запознаване с грижите при общите патологични случаи в медицината и в хирургията.